

sított, és az M7 autópálya leendő nyomvonalába esik. A régészeti lelőhely a Principális-csatornától (volt Kánizsa folyó) K-re, annak ártéri, mocsaras területéből kiemelkedő dombháton terül el É-D-i irányban; középső részén a Lazsnak-patak fut keresztül.

A lelőhelyen, melyből 2004-ben összesen 8550 m²-t tártunk fel, hat korszak leletei kerültek elő.

Az első megtelepedés a *rézkori* badeni kultúra időszakában következett be, a következő a *bronzkor* korai szakaszában történhetett. A terület középső részén a Somogyvár-Vinkovci kultúra hagyatéka került napvilágra. A késő bronzkorból egy kis temetőt tártunk fel, két urnasír és egy szórt hamvas sír került elő. A *késő vaskorban* a kelták telepedtek meg a domb nyugati lejtőjén. Ebből a korszakból több, félig földbe mélyített házat tártunk fel. A korszak jellegzetes leletei: korongolt tálak, grafitos fazekak, és üvegből készült ékszerek. A kelta falu a római hódítás után is tovább élhetett, ugyanis kelta és római leletek együtt kerültek elő.

A lelőhely következő fázisát a 8–9. századra keltezhető népvándorlás kori település jelenti. Több gabonátároló-vermet, földbe mélyített házat sikerült feltárnunk ebből a korszakból. A régészeti objektumok nagy része az *Árpád-korból* származik. A 13. században itt lehetett az 1262-ben oklevélben említett Lazsnak falu, melynek létét a Lazsnak-patak, és a terület Lazsnak-pusztá elnevezése is bizonyítja. Ebből a korszakból több gabonátároló verem, számos cölöpszerkezetes épület és egy kemence is előkerült. Az *Árpád-kor* leletanyagának nagy része kerámiaedény, de több vasszerszámot, fegyvert is találtunk. A lelőhely É-i részén sikerült feltárni a falu késő középkori maradványait, mely korszaknak ékes lelete egy épen maradt gótikus övcsat.

EKE ISTVÁN

258. Nagykanizsa, Récsei út menti É-i dűlő (Zala megye) Á

A lelőhely Nagykanizsa ÉK-i határában, a Nagykanizsát Nagyrécsével összekötő 7511. sz. út É-i oldalán, egy É-D-i irányú egykori vízfolyás mellett terül el. A lelőhelyen 2004 tavaszán dr. Kvassay Judit és Száraz Csilla végzett terepbejárást, ahol Árpád-kori gödrök feltárára bukkantak a frissen szántott földön. A lelőhely próba-feltárását 2004. szeptember 2. és október 4. között végeztük el. A szondaárkokat 160 cm szélesen húztuk megközelítőleg a középtengely vonalában, majd erre merőleges árkokkal kutattuk meg a területet. A sárga agyagos altalaj 35–40 cm mélységben jelentkezett. A lehumusztolt 2200 m² felszínből csupán 750 m²-nyi felületen jelentkeztek régészeti jelenségek. A feltárást a dombtetőről indulva az úgynevezett Békás-tóból a Péterfai-patakba folyó ér egykori, ma már kiszáradt medrének irányába folytattuk. Ezután a középtengely két oldalán nyitottunk nagyobb felületet, majd a domb alján és az egykori patakmeder közepén kiemelkedő kis dombocsán húztunk szondát. A domb teraszán 17 kora Árpád-

korra datálható gödröt és cölöplyukat, valamint egy kemencét tártunk fel. Feltehetőleg a lelőhely a lehajtó nyomvonalán kívül, K-i és Ny-i irányba is folytatódik. A leletanyag zömét kerámiatöredékek adják. Napvilágra kerültek még kövek, orsókarika, egy vassarló töredéke, egy vaslyukasztó és egy kisméretű bronzkarika. A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatárs: Korcsmáros Attila technikus.

TOKAI ZITA MÁRIA

259. Nagykanizsa, Sánc

(Zala megye) Ö, Kk, Kú

2004. áprilisban terepbejárást végeztünk a 61. sz. főút tervezett nyomvonalán, ahol két új lelőhelyet regisztráltunk.

Csónakázótó: Nagykanizsa központjától 3,3 km-re DK-re, a csónakázótótól Ny-ra, a motocross pálya területén őskori és késő középkori-kora újkori cserepeket találtunk. A lelőhely kiterjedése 16×130 m.

Sánci-pusztá-dűlő: A csónakázótótól Ny-ra lapos, kis domb a lelőhely; a talált őskori, 14–15. századi és késő középkori-kora újkori cserepek a dombtetőn koncentráltak. Kiterjedése 470×450 m.

KVASSAY JUDIT – SZÁRAZ CSILLA

260. Nagykanizsa határa

(Zala megye) Ö, Á, Kk

2004. március 29. és április 28. között ellenőrző terepbejárást végeztünk az M7 autópálya nyomvonalának Nagykanizsa és a Zala/Somogy megyehatár (187+485–209+300 km-sz.) közötti szakaszán. Az alábbi új lelőhelyeket regisztráltuk:

Égetett-berek-dűlő: A lelőhely a város központjától Ny-ra közvetlenül a város határán, a mai 7. sz. főút déli oldalán terül el. A húsüzem melletti szántott területen elszórtan késő középkori, a Principális-csatorna keleti partján nagyobb számban Árpád-kori és késő középkori cseréptöredékeket találtunk.

Récsei út menti déli dűlő: A Nagykanizsát Nagyrécsével összekötő 7511 sz. főút két oldalán, egy É-D-i vízfolyás mellett terül el a lelőhely. Az út É-i oldalán egy szerpentint csiszolt kőbaltatöredéke került elő. Az út déli oldalán őskori, római kori valamint késő középkori-kora újkori oldaltöredékeket találtunk. A lelőhely mérete 630×440 m.

KVASSAY JUDIT – SZÁRAZ CSILLA

261. Nagyálló, Csorda-Páskum

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, V, Sza

2004. november 3. és december 2. között megelőző régészeti ásatást végeztünk a Nyíregyházát keletről elkerülő út tervezett nyomvonalába eső lelőhelyen (14. lh.), a 0+160–0+320 km közötti szakaszon.